

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Muhiné dr. Bajzáth Melinda ügyész által képviselt felperesnek, dr. Pozsonyi Anikó ügyvéd által képviselt alperes ellen, működés törvényességének helyreállítása iránt indított perében - mely perbe az alperes pernyertessége érdekében dr. Pozsonyi Anikó ügyvéd által képviselt alperesi beavatkozó beavatkozott a Fővárosi Bíróság 2007. december 19. napján kelt 8.P.630.397/2004/87. számú ítélete ellen, az alperes részéről 88. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

A le nem rótt 24.000,- (Huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság az 57. sorszámú ítéletével - mely a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.286/2006/9. számú ítéletével jogerőre emelkedett - az alperes felosztatására, vagy tevékenységének felfüggesztésére és ellenőrzésére felügyelőbiztos kirendelésére irányuló, az alperest a törzskönyvezéstől, a származási lapok kiadásától és teljesítményvizsgálatok végzésétől eltiltó és a törzskönyvezéssel és a származási lapokkal kapcsolatos teljes dokumentációnak a alperes részére történő átadására kötelező, továbbá az alperes által meghozott fegyelmi határozatok megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmet elutasította.

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljár Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.IV.37.370/2006/9. számú részítéletével a

másodfokú bíróság ítéletének a tevékenység felfüggesztésének elrendelését és felügyelőbiztos kirendelését elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést helybenhagyó részét hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítélet rendelkezéseire is kiterjedően, és az elsőfokú bíróságot e körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, míg egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati bíróság részítéletében - ellentétben az első és másodfokon eljáró bíróságokkal - megállapította, hogy az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény (továbbiakban Átv.) 2. §-a, 3. § 7. pontja, 3. § 23. pontja mind az alperesre, mind az alperes által végzett tevékenységre kiterjed. Utalt az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. tv. (továbbiakban Etv.) 2. § (2)-(3) bekezdésére, vagyis az egyesülési jog gyakorlása nem járhat mások jogainak csorbításával, másrészt a társadalmi szervezet olyan tevékenység céljára alapítható, amelyet a törvény nem tilt. Indokolásában kifejtette, hogy a fajtatiszta ebek tenyésztési szabályiról szóló 6/1998. (XII. 31.) FVM rendelet (továbbiakban: R.) 3.§ 1. pontja értelmében a tenyésztési program végrehajtására csak az FVM általi elismeréssel jogot szerzett, elismert ebtenyésztő szervezet jogosult, ezért - figyelemmel az Átv. 14. § (1) bekezdés c) pontjára és a 19. § (1) bekezdésére - az alperes, mint államilag el nem ismert ebtenyésztő szervezet számára jogszabály tiltja a tenyésztési program végrehajtását, ennek keretében teljesítményvizsgálat végzését, származási igazolás kiállítását, illetve törzskönyv vezetését. A felülvizsgálati bíróság szerint az alperesi tevékenység jogszabálysértő, mivel az alperes a tenyésztési tevékenységet minisztériumi elismerés nélkül, az elismert ebtenyésztő szervezetekkel párhuzamosan végzi. Jogértelmezése szerint az alperes a R. 4. § (1) bekezdésben foglalt tevékenységet abban az esetben sem végezheti, ha az általa kiállított dokumentációt „nem hitelesként” jelöli meg. A Legfelsőbb Bíróság részítéletében meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy vizsgálja annak szükségességét: biztosítható-e az alperesi társadalmi szervezet működésének törvényessége oly módon, ha tevékenységét a bíróság felfüggeszti és ellenőrzésére felügyelőbiztost rendel ki. A részítélet szerint az alperes jogszabálysértő működésének alapja az Alapszabályában meghatározott tevékenységeken nyugszik, erre figyelemmel szükségesnek mutatkozik a felügyelőbiztosok feladatául szabni a küldöttközgyűlés összehívását és azon az Alapszabály módosításának elvégzését. A részítélet előírta azt is, hogy a felperest fel kell hívni arra: tegyen határozott és pontos indítványt a felügyelőbiztosok kirendelése vonatkozásában. A felülvizsgálati bíróság jelen eljárásában nem látta szükségesnek az alperes által indítványozott előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését.

A megismételt eljárásban a felperes kérte, hogy a bíróság az Etv. 16. § (2) bekezdés c) pontja alapján az alperesi társadalmi szervezet tevékenységét függeszse fel és ellenőrzésére felügyelőbiztosokat - XX ügyvédet és YY nyugalmazott állatorvost, kinológus szakértőt - rendeljen ki. Az utóbbi szakértő nem vállalta a felügyelőbiztosi teendők ellátását. A felperes az Alapszabály 1. § (12) bekezdése, a 2. § (1) és (2) bekezdése módosítását is szükségesnek látta az Átv-vel és a R-tel ellentétes rendelkezések tekintetében.

Az alperes és a perbeli beavatkozó a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint sem az alperesi szervezet, sem az alperes által végzett tevékenység nem tartozik az Átv. hatálya alá. A bírói függetlenség megsértésére, valamint közösségi jogi normákra hivatkozással kérte a részítleletben foglalt jogi álláspont és iránymutatás mellőzését.

Az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság iránymutatása alapján meghozott 87. sorszámú ítéletével az alperes tevékenységét az Etv. 16. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel három hónapra felfüggesztette. Ellenőrzésére XX ügyvédet, mint felügyelőbiztost rendelte ki azzal a feladatával, hogy gondoskodjon egy küldöttközgyűlés összehívásáról abból a célból, hogy az alperes hatályos alapszabályi rendelkezéseit illetően az 1. § (12) bekezdésében és a 2. § (2) bekezdésében írt célszerinti tevékenységre vonatkozó rendelkezések közül és más alapszabályi rendelkezéseket is illetően a teljesítmény-vizsgálatra, a származási igazolás kiállításra, illetőleg a törzskönyv vezetésére vonatkozóan módosításra kerüljenek. A Fővárosi Bíróság osztotta a Legfelsőbb Bíróság jogi álláspontját, miszerint a teljesítményvizsgálat, a származási igazolás kiállítása, illetőleg a törzskönyv vezetése az Átv. és a R. rendelkezései alapján kizárólag az államilag elismert ebtenyésztő szervezetek működési körébe tartozik, így ennek megfelelően az alperes alapszabályának módosítása szükséges. Az ítélet indokolása rámutatott, hogy a felperes által megjelölt alapszabályi rendelkezéseken túlmenően egyéb alapszabályi rendelkezések is felülvizsgálandók: így az országos elnökségre vonatkozó 7. §, 12. § és a 15-16. § is. Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárás során meghallgatta XX ügyvédet, aki a felügyelőbiztosi feladat ellátását vállalta. Hangsúlyozta, hogy nem talált olyan közösségi jogszabályt, amely miatt megkerülhető lenne a Legfelsőbb Bíróság által kifejtett jogi álláspont.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás elrendelését, harmadsorban pedig az eljárás felfüggesztését kérte mindaddig, amíg az általa alkotmányellenesnek tartott jogszabályok hatályon kívül helyezésre nem kerülnek. Fellebbezése indokolásában - utalva az állampolgári jogok országgyűlési biztosának jelentésére (OBH. 3072/2007) - arra is hivatkozott, hogy az Átv. személyi hatálya alá az alperes, a tárgyi hatálya alá pedig a fajtatizta kutya nem tartozik. Felhívta a figyelmet, miszerint e jelentésben az ombudsman javasolta a miniszternek a R. hatályon kívül helyezését. Fellebbezésében utalt a Pp. 2. § (2) és (4) bekezdésére, mely szerint a törvény rendelkezései csak az alapelvekkel összhangban alkalmazhatók. Hivatkozott az Alkotmányra, valamint a Pp. 2. § (1) bekezdésére is, mely értelmében az alperest megilleti a tisztességes eljáráshoz való jog, ugyanis szerinte hátrányos megkülönböztetést szenvedett el az alperesi szervezet a R-re történő hivatkozással. Indítványozta: a Fővárosi Ítéltábla az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 38. § (1) bekezdése alapján - az eljárás felfüggesztése mellett - forduljon az Alkotmánybírósághoz és kérje a R. alkotmányos kontrollját.

Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete meghozatalakor megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésébe foglalt indokolási kötelezettségét is, ugyanis nem nevesítette azokat a jogszabályokat, melyek alapján a jelen eljárásban a közösségi jogot és az alkotmányos alapjogokat mellőzte. Véleménye szerint sérült a kereseti kérelemhez kötöttség elve is. Nem osztotta a Legfelsőbb Bíróság által elfogadott jogi álláspontot az Átv. tárgyi és személyi hatályára vonatkozóan sem. Kérte, hogy a másodfokú bíróság ismételten hallgassa meg XX felügyelőbiztos jelöltet. A személyével kapcsolatban kifogásolta, hogy 1998. év elejétől 2000. év februárjáig az alperes jogi képviselőjét látta el a jelenlegivel megegyező tárgyú perben is, ezért szerinte a jelen ügyben a jelölt a felperesi érdekkörben nem járhat el.

Az alperes ismételten indítványozta a közösségi jog alkalmazását, miként azt a Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.20.158/2007. számú ügyben már megtette, ugyanis álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolása „jogalap nélküli”. E körben az alperes hivatkozott a ügy 22. pontjára.

Az alperes fellebbezésében állította: az Etv. 16. § (1) bekezdésének c) pontja nem felel meg a jogbiztonság követelményének. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabályt sért, mivel a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú eljárásban a peres felek és a felügyelőbiztos által benyújtott bizonyítékok egybevetésére és a bizonyítékok összességében történő értékelésére nem került sor. Kérte, hogy a másodfokú bíróság szükség esetén felügyelőbiztosnak az alperes jelenlegi elnökét jelölje ki. Ezt azzal indokolta, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében írt feladatok ellátásához nincs szükség kívülálló személy közreműködésére, valamint a közgyűlés az általa választott elnökben megbízva kiegyensúlyozottabb körülmények között tudná megvitatni a perbeli problémát. Álláspontja szerint az alperesi tevékenység felfüggesztése mellőzhető, mivel az elrendelni kért intézkedésnek célja kizárólag a közgyűlés összehívásával áll összefüggésben. Jogszabályellenesnek tartotta a közgyűlés felügyelőbiztos részéről történő összehívását is.

Az alperes a 2008. április 21-én kelt beadványában új tényként hivatkozott az Alkotmánybíróság 47/2008. (IV. 17.) AB. határozatára, melynek megállapításai szerinte a

jelen pert okafogyottá tették. Erre tekintettel indítványozta az eljárás szünetelését. Másodsorban kérte az Alkotmánybíróság határozata folytán megváltozott jogszabályi környezetre is tekintettel a kereset elutasítását. Harmadsorban fenntartotta az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványát, mivel az ítélet rendelkező része végrehajtható rendelkezést szerinte nem tartalmaz.

2008. június 10-én bejelentette, hogy az Átv. 6. §-a másodfokú eljárás során a 2008. évi XLIV. tv. 1. §-ával az eb- és macskafajták tenyésztás-kiállítás és árverés szabályai tekintetében módosult.

A felperes ellenkérelmében az eljárás szüneteléséhez nem járult hozzá, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta: a Legfelsőbb Bíróság részítéletében állást foglalt abban a kérdésben, hogy az alperesi szervezet az Átv. és a R. hatálya alá tartozik, így az alperes állami elismerés hiányában nem végezhet olyan tevékenységet, amelyet csak államilag elismert tényésztő szervezet végezhet. Kiemelte: az Alkotmánybíróság a hivatkozott határozatában a R. alkotmányosságának vizsgálata iránt benyújtott indítványokat bírálta el, csupán a R. 3. § (8) pontja, 4. § (2) bekezdés c.) pontja, 5. § (6) bekezdése, 13. § (2)-(6) bekezdése, az 1. számú mellékletnek 2.2.1.1. alpontja alkotmányellenességét állapította meg, ezért ezen pontokat megsemmisítette, mely tény a jelen jogvita elbírálásánál nem bír relevanciával. Hangsúlyozta: az Alkotmánybíróság határozata csupán arra mutatott rá, hogy pusztán az a körülmény, amely szerint egy adott egyesület állami elismerés nélkül a R-ben meghatározott tevékenységet folytatja, nem lehet kihatással az egyesület működésére, kizárólag emiatt az egyesület nem számolható fel.

Előadta: a felperes keresete nem irányul az alperesi szervezet felosztatására, így a keresetének helyt adó ítélet nem eredményezheti az egyesülési jog korlátozását, mert az egyesülési szabadság nem jelenti azt, hogy az egyesület által végzett tevékenységnek nem kell megfelelnie az adott tevékenységre vonatkozó előírásoknak. A felperes arra az álláspontra helyezkedett, hogy az államilag nem elismert szervezet - mint az alperesi szervezet - a tényésztéshez kapcsolódó tevékenységet egyesületi formában is végezheti, de az elismert szervezethez kapcsolódó jogosítványokat nem gyakorolhatja. Szerinte ezen okoknál fogva a Legfelsőbb Bíróság részítélete összhangban van az Alkotmánybíróság határozatában foglaltakkal. Kiemelte: a perbeli esetben nincs olyan direkt közösségi jogi rendelkezés, amely alapján a Legfelsőbb Bíróság részítéletét mellőzni kellene. Utalt arra is, hogy az ombudsman ajánlása nem kötelező jellegű.

A felperes nem osztotta azon alperesi álláspontot, miszerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében írt kötelezettségét. Kifogásolta, hogy a fellebbezés nem jelölte meg, hogy pontosan miben sérültek a Pp. 2. § (1) és (4) bekezdésében foglalt elvek. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a felügyelőbiztos kirendelésénél követte a Legfelsőbb Bíróság utasítását: a jelölt meghallgatását követően döntött kirendeléséről. Kiemelte, hogy az alperes által felügyelőbiztosnak indítványozott alperesi elnök nem alkalmasabb az elsőfokú bíróság által kijelölt személynél, ugyanis alperesi elnök a jelen peres eljárás nélkül is összehívhatta volna a küldöttközgyűlést az alapszabály módosítása céljából. A felperes a közösségi jog alkalmazását a perbeli esetben nem tartotta alkalmazhatónak.

A fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla előre bocsátja, hogy sem a Legfelsőbb Bíróság részítéletének, sem az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletének meghozatalakor nem állt rendelkezésre az Alkotmánybíróság 47/2008. (IV. 17.) AB. határozata, ami az Abtv. 27. § (2) bekezdése értelmében mindenkire, így a jogalkalmazóra nézve is kötelező. Utóbbira a határozat indokolása kifejezett utalást is tartalmaz.

A másodfokú bíróság az alperes eljárás felfüggesztésére irányú kérelmét a 6. sorszámú végzésével elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyben részbizonyítást rendelt el, megkeresésére a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium azt a tájékoztatást adta, hogy a R. módosítása nem szerepel a 2008. évi jogalkotási tervükben, különös tekintettel a 47/2008. (IV. 17.) AB. határozattal megsemmisített egyes rendelkezésekre. Mivel az Alkotmánybíróság nem találta alkotmányellenesnek R. törzskönyvezéssel kapcsolatos szabályait, így azok megváltoztatását, vagy hatályon kívül helyezését a minisztérium nem tartotta indokoltnak.

A Fővárosi Ítéltábla ismételten meghallgatta XX ügyvédet, aki - számítva az alperes tagságának és vezetésének jogkövető magatartására - az alperesi bankszámla feletti rendelkezési jogának hiányában a meghívók elkészítése költségének általa történő előlegezése mellett is vállalta a felügyelőbiztosi feladat ellátását. A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a felügyelőbiztos részére nem kézbesítette, - holott a Pp. 233. § (1) bekezdése alapján az ítéleti rendelkezés reá vonatkozó része ellen fellebbezési jog is megillette volna - ezért ezt a mulasztást pótolta. XX az elsőfokú ítélet elleni fellebbezési jogáról a fellebbezési tárgyaláson lemondott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete meghozatalánál nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, mely miatt az eljárás megismétlése lenne szükséges, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletet érdemben vizsgálta.

Az Etv. 2. § (3) bekezdése szerint társadalmi szervezet olyan tevékenység céljából alapítható, amely összhangban áll az Alkotmánnyal, és amelyet a törvény nem tilt. Az Etv-ben szabályozott egyesülési jog tartalmát tekintve olyan szabadságjog, amely alapján - az alkotmányos rend tiszteletben tartásával - politikai, kulturális, érdekképviselési és egyéb célok érdekében szervezett közösségek hozhatók létre, működtetethetők. Az egyesülési jog alapja tehát a társadalom különböző érdekek és értékek alapján való önszerveződésének, az önkéntesség alapján létrejövő, szervezett társadalmi közösségek működtetésének.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta a Legfelsőbb Bíróság részítéletében kifejtett azon álláspontját, miszerint az Átv. hatálya alá tartoznak a tenyésztő egyesületek, így akár az alperes is. Az Átv. preambuluma értelmében a törvény célja, hogy a gazdasági célú állattenyésztés biztosítsa a piacképes minőségi állati termék előállítás genetikai hátterét, segítse hazánk részvételét a nemzetközi szakmai együttműködésekben; szolgálja a kiváló, nagy termelőképességű gazdaságos fajták, hibridek fenntartását, fejlesztését, előterjesztését, továbbá a magyar állattenyésztés történeti múltjához tartozó állatfajták megőrzését. Az Átv. 3. § 7. pontja meghatározza a gazdasági cél fogalmát, melybe beletartozik a sport és

szabadidős tevékenység céljára történő állat előállítás, forgalmazás, tehát az Átv. - a fajtatiszta ebek tenyésztésére is vonatkozik (Átv. 2. §).

Ezt követően a Fővárosi Ítéltáblának az Alkotmánybíróság határozatának tükrében azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes által kifejtett tevékenység jogszabálysértő-e, valamint az Etv. 16. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint a tevékenység felfüggesztése elrendelésének és felügyelőbiztos kirendelésének feltételei továbbra is fennállnak-e. A Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette az Alkotmánybíróság határozata indokolásának 3.1. pontjában kifejtetteket, miszerint az egyesülési jog nem jelenti azt, hogy bármely tevékenység folytatására létre lehet hozni egyesületet, illetve azt, hogy a jogalkotó ne írhatna elő szakmai szabályokat egy meghatározott tevékenység folytatásával kapcsolatban. Így egy meghatározott - alkotmányos - célra akár több egyesület is létrehozható, azt a jogalkotó nem zárhatja ki. Amennyiben az állam egy meghatározott tevékenység folytatását olyan jelentőségűnek ítéli, hogy szükségesnek tartja azt közfeladatként is szabályozni, annak szakmai szabályait is megállapíthatja. Hangsúlyozta az Alkotmánybíróság azt is: önmagában az a körülmény, hogy bizonyos tevékenységek folytatásával szemben a jogalkotó szakmai követelményeket támaszt, nem eredményezi az egyesületi autonómia, vagy az egyesüléshez való jog korlátozását. Rámutatott: a jogalkotó a szakmai szabályok megalkotásával nem zárhatja ki, hogy az adott célt állami elismerés nélkül, egyesületi formában el lehessen érni. Az indokolás szerint a szakmai szabályok betartása csak az államilag elismert tenyésztő szervezetekkel szemben kérhető számon, tehát a perbeli eseten az alperessel szemben nem. Hangsúlyozta, hogy a szakmai szabályok megsértése kizárólag az állami elismerésre lehet kihatással; még az elismert szervezetek esetében sem járhat az egyesületi formában történő működés korlátozásával. Nem vitás, hogy a R. a fajtatiszta ebtenyésztés folytatásához miniszteri elismerést követel meg, azonban az nincs hatással az egyesületi formára, csupán az adott tevékenység folytatásával szemben jelenthet korlátot, azaz az egyesület tevékenységéhez nem kapcsolódik állami elismerés. Mindezekre tekintettel az Átv. és a R. alapján nem kizárt, hogy az egyesület állami elismerés hiányában folytassa a R-ben megjelölt állattenyésztéshez kapcsolódó tevékenységet. Kiemelte, hogy csupán az a körülmény, miszerint egy adott egyesület a R-ben meghatározott tevékenységet állami elismerés hiányában - vagy elismert szervezatként a szakmai szabályokat megsértve - folytatja, nem lehet kihatással az egyesület működésére, pusztán emiatt az egyesület nem számolható fel.

A Fővárosi Ítéltábla a számára kötelező alkotmánybírósági jogértelmezést figyelembe véve arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a R. 4. § (1) bekezdésében szabályozott tevékenységet a jelenlegi keretek között végezheti, különös tekintettel arra, hogy az általa kiállított dokumentációt államilag el nem ismertként jelöli meg. A kifejtettekre figyelemmel az alperesnek jelen eljárásban sérelmezett tevékenysége nem tekinthető önmagában jogszabálysértőnek, az nem sérti az Etv. 2. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint irányadó Alkotmány 2. §-ának (3) bekezdését, nem jár együtt mások jogainak és szabadságának sérelmével.

Ezért a másodfokú bíróság nem találta indokoltnak az Etv. 16. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltak alkalmazását.

A Fővárosi Ítélőtábla döntésének meghozatalakor figyelembe vette, hogy az alperes évtizedek óta fennálló szervezetként egyedüli tagja-nek, amely az alperes működésében semmi kivetni valót nem talált, sőt az alperes érdekében magyar állami vezetőkhez is fordult jogvédelemért, az alperes jogai megóvása érdekében. Az alperes kedvező nemzetközi megítélésén túl, a belföldi pozitív tényésztői véleményt tovább erősítette a közelmúltban sikeres rendezésében lezajlott magyarországikiállítása, amelyet egyes államilag elismert ebtenyésztő szervezetek sikertelenül próbáltak megakadályozni az interneten keresztül közzétett felhívásukkal. A Fővárosi Ítélőtábla megítélése szerint az államilag elismert és államilag el nem ismert ebtenyésztő szervezetek egyidejű működése nem tilos, mivel ezt a jogszabály kifejezetten nem tiltja. Önmagában attól ugyanis, hogy a hivatkozott tv. és R. elviekben kiterjed az alperesi szervezetre, nem jelenti azt, hogy az alperes tenyésztői számára kötelező lenne az állami elismertetés melletti működés. A Fővárosi Ítélőtábla tudatában van annak, hogy az alperesi szervezetbe tömörült tenyésztők, és az államilag elismert tenyésztők között anyagi érdekellentét feszül, de ennek feloldására a jelen eljárás nem alkalmas, mivel az alperes tevékenysége önmagában nem jár mások jogainak, szabadságának sérelmével. A piacgazdaság keretei között fennálló versenyhelyzet az ebtenyésztés területén is tapasztalható, azonban ennek állami eszközökkel történő egyoldalú befolyásolása az állam, vagy annak egyes szervei részéről, így a bíróság által sem megengedett. Ezt a jogértelmezést alátámasztja, hogy az Alkotmánybíróság már az 58/1997. (XI.5.) AB. határozatában is rámutatott arra, miszerint a társadalmi szervezetek és az egyesületek az Alkotmány 63. § (1) bekezdésének védelme alatt állnak. Az Alkotmány 9. § (1) bekezdése a piacgazdaságot deklarálja, míg a 9. § (2) bekezdése a gazdasági verseny szabadságát biztosítja. Utóbbi rendelkezések bár kétségtelenül elsősorban a gazdasági szervezetek védelmét szolgálják, azonban az alperes számára sem tiltott a gazdasági tevékenység az Etv. 2. § (3) bekezdésében foglalt korlátok között. A perbeli esetben a tilalom megsértése fel sem merült. Figyelembe véve az Emberi Jogok Európai Egyezményének 11. cikk 2. pontjában meghatározott mások jogai és szabadsága korlátait, a Fővárosi Ítélőtábla az egyesületi autonómia és a közérdek közötti egyensúly megteremtését jelen ítélet meghozatalával látta megvalósíthatónak. Mindezekre tekintettel az alperes működésének felfüggesztése szükségtelen. Az ebet vásárolni szándékozó ugyanis szabadon eldöntheti, hogy államilag elismert, vagy államilag el nem ismert tenyésztőtől fog vásárolni. Tény, hogy az alperes tenyésztői által létrehozott egyedek a hivatkozott kiállításon állami elismerés nélkül is kiállták a nemzetközi bírálat próbáját. Ez pedig azt jelenti, hogy az alperes tenyésztői biztonságot jelentenek az utódok felhasználói részére, hiszen saját érdekük is ezt diktálja. Ellenkező álláspont a két tenyésztői szervezeti forma közötti tagság jogegyenlőségét sértené, amely az Alkotmány 70/A. §-ába ütközne.

Mindezen indokokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Az alperesnek a felperessel szemben költségigénye nem volt, ezért e kérdésben a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett.

Budapest, 2008. október 7.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke
. Molnár Ágnes sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó
bíró

A kiadmány hitelül: